

Kendimi Taşıyorum

– Mustafaoglu · 01 Mart 2023

İnsan yaratılmışım, ne kadar şükretsem az
"Ekmek elden su gölden" yiyorum, içiyorum
Mülkün Padişahına yine ediyorum naz
Vicdan terazisine, baktım mı şaşıyorum

Zalimlerin yüzünden, musibetler yağarken,
Savaş ve depremlerde çoluk çocuk ağlarken,
Bunca masum insanlar tutacak dal ararken,
Yara mı sarıyorum, fitnemi kaşıyorum ?

Sayıli saniyeler, güvenme nefesine.
Kuvvetliyim diyorsan hele bir vur nefesine.
Ölüm dolaşırken herkesin tepesine,
Nasıl görmezden gelip, haddimi aşıyorum

Ellerim arasına aldığım da başımı.
Diyorum kara toprak, neden verir aşımı?
Vicdana vurduğumda sertçe mihenk taşımı;
Anlıyorum Dünyada ne için yaşıyorum.

Bazen kendime bile "ben bu olamam." derim.
Sahibinden habersiz, nasıl elmayı yerim.
Hemen toparlanırım, suya düşer şekerim.
Anlarım benliğimde düşmanı taşıyorum.

Tefekkür etmeliyim, yaşamayı ölümü.
Dara düştüğüm zaman kim tutuyor kolumu?
Rabbimin buyrukları gösterirken yolumu;
Nereye kişniyorum, O'na mı koşuyorum?

Düşününce anladım çok yönlü bir varlığım.
Meğer bu yüzden imiş genişliğim darlığım.
Belli ki sınav imiş hastalığım sağlığım.
Hata yaptığım zaman kendimi taşıyorum.

...Bu i hesaplařmayı tavsiye ediyorum

Mustafaođlu İlyas